

IV. Prisopgaver.

a. Besvarelser af Prisopgaverne for 1912.

Til Besvarelse af de for Aaret 1912 udsatte 14 Prisopgaver (Aarb. 1911—12 S. 628) indkom i Aaret 1913 12 Afhandlinger, nemlig 2 retsvidenskabelige, 4 filosofiske, 3 historiske, 1 klassisk-filologisk, 1 nordisk-filologisk og 1 fysisk. Af disse fandtes den første retsvidenskabelige, den fjerde filosofiske, den første og anden historiske*) og den fysiske værdige til Prisen. Accessit tilkendtes den anden retsvidenskabelige, den tredje filosofiske, den klassisk-filologiske og den nordisk-filologiske.

Forfatterne fandtes at være:

Af de prisbelønnede Afhandlinger:

Cand. mag., Stud. jur. *Kr. Sindballe*, af den første retsvidenskabelige.

Cand. jur. *Georg Cohn*, af den fjerde filosofiske.

Cand. mag. *Holger Nielsen*, af den første historiske.

Cand. mag. *Ludvig Thorvald Krabbe*, af den anden historiske.

Cand. mag. *Sophus Weber*, af den fysiske.

Af de Accessit tilkendte Afhandlinger:

Stud. jur. *Sven Peter Duurloo*, af den anden retsvidenskabelige.

Stud. mag. *Johs. Balthazar Brøndsted*, af den klassisk-filologiske.

Stud. mag. *Holger Sandvad*, af den nordisk-filologiske.

Forfatteren af den tredje filosofiske Afhandling havde kun ønsket Navnesedlen aabnet, saafremt Afhandlingen opnaaede Prisen.

Vedkommende Censorers Bedømmelse af de indkomne Afhandlinger lyder saaledes:

I. De retsvidenskabelige Afhandlinger. Som Besvarelse af den for Aaret 1912 udsatte juridiske Prisopgave: »Testamentarvens historiske Udvikling i dansk Ret indtil Forordning 21. Maj 1845« er indkommet to Afhandlinger.

Den ene af disse, som er mærket \times , er et meget smukt og lovende Arbejde, der vidner fordelagtig om Forfatterens videnskabelige Evner og Modenhed. Forfatteren har ikke blot med Flid og Grundighed sat sig ind i sit Emne, men ogsaa nedlagt megen selvstændig Tænkning i Behandlingen af det. Han er i Besiddelse baade af historisk Sans og af en klar juridisk Opfattelse, og han viser Evne saavel til indtrængende Analyse af Kilderne som til Udredning af Sammenhængen mellem de forskellige historiske Fænomener. Hans Arbejde, der i formel Henseende udmærker sig ved Klarhed og Elegance, har derfor ogsaa næsten helt igennem givet smukke og betydningfulde Resultater. Overfor disse Fortrin kan det vel anføres, dels at Afhandlingen ikke fremdrager synderlig meget nyt Kildestof — Forfatteren holder sig i det væsentlige til de lettere tilgængelige trykte Kilder og har heller ikke noget helt udtømmende Kendskab til Litteraturen — dels at enkelte Sider af Emnet ikke er komne fuldt ud til deres Ret, men til Trods herfor maa vi af de ovennævnte Grunde finde Afhandlingen ubetinget værdig til den udsatte Pris.

Den anden Afhandling, der er forsynet med et Motto af Innocens III's Brev til Absalon af 16. November 1198, er ogsaa et flittigt og i visse

*) Efter Konsistoriums Indstilling bifaldt Ministeriet under 21. Maj 1913, at der uddeltes Guldmedaille for de to Besvarelser af Prisspørgsmaalet i Historie, som var fundet værdige til Prisen.

Henseender anerkendelsesværdigt Arbejde. Forfatteren har sat sig godt ind i den særlige Litteratur, som vedrører hans Emne, og ligeledes i den vigtigste Del af det trykte Kildestof, af hvilket han dog ingenlunde har faaet alt med, hverken for Middelalderens eller for den senere Tids Vedkommende, og han har i det hele benyttet baade Litteratur og Kilder paa en skønsom og forstandig Maade. Det er da ogsaa lykkedes ham at give et Billede af Udviklingen, der indeholder mange rigtige Træk, undertiden ogsaa saadanne, som Forfatteren af den første Afhandling ikke har faaet med, og Læsningen af hans Arbejde er derfor ingenlunde uden Udbytte. Paa den anden Side lægger han ingen større Evne til selvstændig Forskning for Dagen. Hans Undersøgelser er ofte famlende, ikke sjældent uklare, og har paa adskillige Punkter ført ham til Resultater, der sikkert ikke lader sig forsvare. Arbejdet, der er temmelig kortfattet, gør derhos i det hele et noget ufærdigt Indtryk; særlig gælder dette om det sidste Afsnit omfattende Perioden efter Danske Lov. Af disse Grunde kan vi ikke finde denne Afhandling værdig til Prisen, men mener dog, at den bør belønnes med et Accessit.

København, i Maj 1913.

Jul. Lassen.

Carl Torp.

V. Bentzon.

H. Munch-Petersen.

Poul Johs. Jørgensen.

Knud Berlin.

II. De filosofiske Afhandlinger. Til Besvarelse af den udsatte Opgave (Forholdet mellem Etik og Sociologi, med Henblik paa den nyere Litteratur om dette Emne) er indkommet fire Afhandlinger.

En af disse Afhandlinger har til Motto: »Es wird die Aufgabe einer jüngerer Generation seine Philosophie nicht mit Hilfe der Naturwissenschaften, sondern durch dieselben zu studieren« (Rolph). I Overensstemmelse med dette Motto giver Forfatteren en Skizze af den moderne Udviklingslære i dennes seneste Faser og finder som Resultat, at selv om Kampen for Tilværelsen ikke forklarer Arternes Udvikling, saa bevarer den dog sin faktiske Betydning for Udviklingen af højere Evner. I en Fremstilling, der lider af mange Gentagelser og ikke viser sig at bygge paa grundigt Kildestudium, søger Forfatteren saa at give en biologisk Besvarelse af det stillede Spørgsmaal. Uagtet han erklærer, at Sociologien er en selvstændig Videnskab, bestemmer han dog Forholdet mellem Etik og Sociologi saaledes, at hin stiller Maalet og denne søger Midlerne. Hans Begreb om Sociologi er i det hele ikke meget tydeligt. Skønt alle Sociologer er enige om at opfatte den som en rent teoretisk Socialvidenskab, der blot spørger efter Aarsager, ikke efter Formaal, tillægger Forfatteren den dog den Opgave at lede Slægtens Udvikling i en bestemt Retning. — Den nyere Diskussion om Spørgsmaalet synes Forfatteren ikke at kende. — Afhandlingens Mangler er i det hele saa væsentlige, at vi ikke kan tilkende den nogen Belønning.

En anden Afhandlings Motto er: »Aldrig i Hvile«. Denne Afhandling røber en Forfatter, som har baade Livserfaring og Læsning. Der gøres mange træffende Bemærkninger om praktiske og teoretiske Spørgsmaal. Men Fremstillingen er springende og aforistisk og ikke gennemført efter en klar og tydelig Plan. Forfatteren nævner mange forskellige Forfattere, snart med Tilslutning, snart med Kritik, men da han som oftest ikke giver bestemte Litteraturhenvisninger, er det ikke muligt at prøve Grundigheden af hans Kendskab til dem. Uagtet det er Forfatterens Mening at ville prøve Etik og Sociologi hver for sig, før han sammenligner dem, indblander han dog uvilkaarligt etiske Bedømmelser i det sociologiske Afsnit. Det Kapitel, der handler om Etik, er det betydeligste, navnlig øves der her en ofte træffende Kritik af forskellige Teorier. Og i Slutningsafsnittet, der desværre er meget kort, angives klare principielle Synspunkter, der, hvis de havde været mere gennemførte, og hvis de paa naturlig Maade havde været forberedte ved de foregaaende Afsnit, vilde have kunnet give Afhandlingen den Holdning og Klarhed, den nu savner. — Trods de omtalte Fortrin kan vi ikke tilkende Afhandlingen nogen Pris.

En tredje Afhandling har et Motto af Fouillie: »Ce sont les faits qui ont fini par faire naitre etc.« I sine første Afsnit søger Forfatteren at vise, at den universelle Utilitarianisme afgiver det eneste Grundlag for en Etik, der kan fastholdes uden Modsigelse. Derefter søger han ad induktiv Vej (dog med Optagelse af et »spekulativt Element«, hvis Herkomst han ikke undersøger) at vise, at en saaledes udviklet Etik ogsaa er ubetinget gyldig. Han kommer meget hurtigt og uden Drøftelse af forskellige Vanskeligheder til dette Resultat, om hvilket han stærkt betoner, at det er naaet ad rent psykologisk Vej. Han overser her, at Spørgsmaalet om Etikens Forhold til Psykologien frembyder Vanskeligheder, der er analoge med dem, Forholdet mellem Etik og Sociologi frembyder. Kun hvad den konkrete, praktiske Etik angaar, indrømmer han sociologiske Forudsætnings Nødvendighed. Idet Forfatteren derefter gaar over til at undersøge Muligheden af at udlede hele Etiken af Sociologien, giver han en træffende Kritik af forskellige Forfattere, der har udtalt sig i denne Retning; især er Karakteristikken og Kritiken af Levy Brühl slaaende. Det er tillige et Fortrin, at Sociologien i denne Afhandling opfattes som en strengt teoretisk og objektiv Videnskab, hvis Resultater ikke kan ændres ved etiske Postulater. Derved træder Problemet hos denne Forfatter tydeligere frem end hos de to foregaaende, og der gives adskillige Bidrag til dets Belysning. Afhandlingen er trættende at læse paa Grund af de mange uoversatte Citater, der er indsatte i Teksten, men den røber baade Litteraturkendskab og selvstændig Eftertanke, og vi kan tilkende den et Accessit.

Den fjerde Afhandlings Motto er: »Homo duplex«. Denne Afhandling udmærker sig først og fremmest ved en fortrinlig Disposition. Der vises, hvorledes etiske Ideer efterhaanden løsnes fra den Sammenhæng med sociale Overleveringer og Sædvaner, som de skylder deres første Tilblivelse, og hvorledes Etiken derefter ad forskellige Veje stræber at blive et selvstændigt Fag, en normativ Videnskab, med Tilbøjelighed til at anvende deduktiv Metode. Som Reaktion derimod opstaar den sociologiske Lære om Moralens stadige sekundære Karakter i Forhold til den sociale Udvikling. Naar der nu fra denne Side forsøges Opstilling af en Etik paa sociologisk Grundlag, saa fremtræder den store Vanskelighed, som Forfatteren træffende paaviser, hvorledes den blotte Beskrivelse eller Konstatation af Fakta kan føre til Opstilling af Normer. I et tredje Hovedafsnit viser Forfatteren paa en i flere Henseender ny Maade, at det Problem, som Forholdet mellem Etik og Sociologi stiller, ikke er et ganske specielt Problem, men hænger sammen med mere omfattende Spørgsmaal, særlig med Forholdet mellem objektiv Videnskab og subjektiv Værdi, med Forholdet mellem Samfund og Individ og med Forholdet mellem Forskningen efter Aarsagsforhold og personlig Udfoldelse af Energi. — Under Gennemførelsen af denne klare Disposition i det Enkelte lægger Forfatteren stor Lærdom og kritisk Sans for Dagen. Skønt alle Afsnit ikke er gennemarbejdede i lige Grad, og skønt der er Indvendinger at gøre mod forskellige Enkeltheder, finder vi dog Afhandlingen værdig til at belønnes med Universitetets Guldmedaille.

Den 30. April 1913.

Harald Høffding.

K. Kroman.

Cl. Wilkens.

III. De historiske Afhandlinger. Af Universitetets Prisopgave i Historie for Aaret 1912 »Den augustenburgske Hertugslægts Forhold til den danske Krone og det danske Kongehus i Tiden fra 1786 til Udstedelsen af det aabne Brev 1846« er der indkommet tre Besvarelser.

Den første af disse med Motto af Are Frodes Islendingabók: »Men hvis noget i disse Efterretninger er urigtigt, da er det Skyldighed at foretrække, hvad der ved Prøvelse viser sig sandest« gaar noget videre end Opgaven var stillet, da den giver en mere almindelig biografisk Skildring af Hertugerne. Forfatteren undersøger med Klarhed og kritisk Skarphed det hele Stof, som foreligger til Belysning af Spørgsmaalet, saavel de egentlige Kilder som tidligere Forfatteres Fremstillinger; han har ogsaa raadspurgt en Del

utrykte Breve. Og Forfatteren viser sig som Herre over Behandlingen af det omfattende Materiale; med godt psykologisk Blik forstaar han at opfatte saavel Personlighederne som de forskellige Meddelesers ulige Standpunkter, ogsaa i det sproglige Udtryk kommer personlig Varme og Ejenommelighed til Orde. Stundom kan vel Forfatterens Udtalelser blive for subjektive eller for skarpe i deres Form, men ofte fremsætter han rammende Kritik af de handlende Personer eller belyser træffende Forgængeres Fremstilling. Skildringen af det yngre Slægtled, Hertug Christian August og Prinsen af Noer, har han i mindre Grad uddybet, og han er her mindre selvstændig. I sin Helhed maa dog denne Afhandling siges at give en fyldestgørende Besvarelse af Opgaven og at være fuldstændig værdig til Prisen.

Den anden Afhandling med Motto »Perseverando« gaar paa en lignende Maade som den første noget videre end Spørgsmaalet krævede; den er større af Omfang end den første, men ogsaa bredere i sin Behandlingsmaade, noget tung og gentagende i sin Fremstilling, og Kontrollen med Renskriftens Korrekthed er forsømt i en utilladelig Grad. I Undersøgelsernes Grundighed staar den ikke tilbage for den første Afhandling. Ved sin sindrige Arbejdsmaade lykkes det Forfatteren at fremdrage nye Synspunkter for Undersøgelsen og at se en Sags ulige Sider i flere Tilfælde, hvor den første Forfatter for hurtigt har taget Standpunkt. Hele den hidhørende Litteratur er behandlet med Omhu, og der findes rundt om Betragtninger af Værdi. Vi maa derfor anse ogsaa denne Afhandling for fuldt værdig til at opnaa Guldmedaillen.

Om den tredje Afhandling — med Motto »Anno 1813« — udtaler Forfatteren selv, at han ikke har kunnet naa at fuldføre den. Han har for de betydningsfulde Begivenheder 1809—10 maattet lade vigtige Kilder ubenyttede, og for Tiden efter 1814 er meget af den hidhørende Litteratur ikke bleven raadspurgt. Fremstillingen er ogsaa for spredt og opregnende, og i Karakteristiken af Personlighederne naar Forfatteren ikke dybt. Vi kan anerkende Forfatterens interesserede Bestræbelser for at løse Opgaven og hans søgende Flid, men vi kan paa Grund af de anførte Mangler ikke tildele Afhandlingen nogen Belønning.

Den 15. Maj 1913.

Joh. Steenstrup.

Kr. Erslev.

Aage Friis.

IV. *Den klassisk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Prisopgaven i klassisk Filologi: »Ornamentiken i det attiske Vasemaleri i 6te og 5te Aarhundrede, dens Oprindelse og Udvikling« er der indkommet en Afhandling med Motto: »Es entwickelt sich die hellenische Ornamentik niemals sprungweise und willkürlich, sondern stets mit der Logik eines organischen Wachstums« (Jhs. Böhlau).

Afhandlingen, der er ledsaget af omhyggeligt udførte og meget oplysende Tegninger, fremtræder i en særdeles tiltalende ydre Form, Sproget er godt og klart, og Forfatteren er i Besiddelse af megen Fremstillingsevne. Men Besvarelsen gaar, som Forfatteren selv antyder i Indledningen, noget udenom Kernen i den stillede Opgave.

Efter dennes Ordlyd og Indhold var den naturlige Fremgangsmaade ved Besvarelsen den først at registrere Ornamentforraadet paa de yngste Vaser indenfor det opgivne Tidsrum og dernæst at gøre Rede for dets Udvikling og Anvendelse indenfor dette, for saa tilsidst at paavise hvert enkelt Ornaments Herkomst og den Form, hvori det 6te Aarhundredes attiske Vasemaleri har modtaget det. Forfatteren er gaaet den modsatte Vej. Han begynder med et udførligt Afsnit om Lotos og Palmette udenfor Grækenland, og efter et Afsnit om Mæanderens Forhistorie behandler han tidlig græsk Vaseornamentik. En stor Del af disse Afsnit falder udenfor Opgavens Ramme eller er i hvert Fald behandlet langt udførligere, end denne krævede. Overfor de vanskelige og omstridte Spørgsmaal, Forfatteren her kommer ind paa, viser han vel gennemgaaende sundt Omdømme og Kritik, men væsentlige ny Bidrag til deres Løsning har han ikke givet. Og hans Fremgangsmaade har medført det højst uheldige Forhold, at kun ca. en Tredie-

del af Afhandlingens 130 Sider kommer ind paa Hovedsagen i den stillede Opgave. De to sidste Afsnit, Ornamentiken paa Vaser med sorte og med røde Figurer, giver ganske vist en god og forstandig Oversigt over det opgivne Tidsrums Vaseornamentik i dens Hovedtræk, selv om Forfatteren undertiden indlader sig paa usikre og lidet naturlige Konstruktioner af enkelte Ornamenters Genesis. Men de indledende Kapitler har taget saa megen Plads og Tid, at det, som skulde have været Hoveddelen, kun er blevet en Skizze, der lader vigtige Spørgsmaal helt eller delvis ubesvarede; Forfatteren har saaledes ikke kunnet gaa ind paa en detailleret Undersøgelse af de enkelte Vasemaleres Anvendelse af det overleverede Ornamentstof, hvad der vilde have frembudt megen Interesse og bragt betydelige Resultater; han har heller ikke kunnet tage tilstrækkeligt Hensyn til de enkelte Ornamenters Plads paa Vasen og deres Forhold til dennes Form.

Til vor Beklagelse kan vi derfor ikke betragte Afhandlingen som en fyldestgørende Besvarelse af Opgaven.

Men bortset fra den uheldige Disposition har Afhandlingen betydelige Fortrin. Ikke blot vidner den om overordentlig Flid og Omhu og om et udtrakt Kendskab til arkæologisk Litteratur og Materiale; men den viser ogsaa afgjorte Anlæg for videnskabelig Forskning og en ikke ringe Selvstændighed i Opfattelsen. Forfatteren har et sundt Blik for Ornamentikens Væsen og Vilkaarene for dens Udvikling og lader sig ikke forvirre af ubegrundede Hypoteser og søgte Teorier; han arbejder grundigt og med stor Nøjagtighed baade i lagttagelsen og i Benyttelsen af Litteraturen. Naar hertil kommer Fremstillingens ovenfor nævnte Fortrin, tager vi ikke i Betænkning at erklære Afhandlingen for fuldkommen værdig til et Accessit.

Den 19. April 1913.

A. B. Drachmann.

M. Cl. Gertz.

J. L. Heiberg.

V. *Den nordisk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Prisspørgsmaalet i nordisk Filologi: »Skildring af et dansk Almuesmaal, især med Hensyn til Lyd- og Bøjningslære« er der indkommet en Afhandling med Motto af Bacon: »Citus emergit veritas ex errore quam ex confusione«.

Forfatteren beskriver Maalet i Stavning Sogn (Bølling Herred, Ringkøbing Amt). Foruden den udtrykkelig forlangte Oversigt over Lyd- og Bøjningslæren giver han en Samling af særlig mærkelige Dialektord samt en Fortegnelse over Ord fra Litteratursproget, som fattes i det beskrevne Almuesmaal. Endelig gives et Par, dog meget kortfattede Sprogøver.

Forfatteren oplyser ikke, hvorledes han har erhvervet sin Indsigt i Maalet, om det udelukkende er sket ved Eksamination paa Stedet, eller om han selv har talt det som »Modersmaal«. Det sidste er sandsynligst, da han gennemgaaende viser sig at have et meget sikkert Kendskab til Sognets Sprogbrug, og hans Oplysninger er, saavidt vi kan kontrollere dem, utvivlsomt paalidelige. Da Forfatteren fremdeles beskriver Maalet paa en indgaaende Maade og meddeler en rig Eksempelsamling, maa det siges for saa vidt at være lykkedes ham at give en god Skildring af dette interessante vestjyske Almuesmaal, som ikke før har været beskrevet.

De Mangler, som klæber ved Afhandlingen, hænger især sammen med, at Forfatteren kun i ringe Grad kaster sit Blik ud over Sognets Grænser. Hans Litteraturkendskab synes at være meget ringe. Han nævner kun: Feilbergs Ordbog, Jespersens Afhandling, »Danias Lydskrift« og (én Gang) Thorsens »Nørrejysk Lydlære«. Derimod er der intet Spor af, at Forfatteren har kendt selv saa vigtige Værker som K. J. Lyngbys Skrifter, Jensens Bog om Vendelbomaal og Bennikes og Kristensens Kort over danske Folkemaal. Forfatterens sproghistoriske Syn naar heller ikke synderlig vidt. I Lyd- og Bøjningslæren — men næsten slet ikke i Ordsamlingen — belyser han de vestjyske Ord især ved Hjælp af de mest nærliggende Ord i Oldislandsk, Nydansk og Mellemedertysk; derimod gør han forholdsvis sjælden Brug af Gammeldansk; han nævner f. Eks. ikke Jyske Lov, ligesom han helt

har forsømt at bruge den interessante Kilde til Kundskab om Egnens Sprog i ældre Tid, som man har i de middelalderlige Diplomer fra Harsyssel (O. Nielsen: »Gamle jyske Tingsvidner« og »Harsyssels Diplomatarium«). En Følge af denne Mangel paa sprogligt Vidsyn er, at Forfatteren ikke har bestemt Stavning-Maalet i Forhold til andre danske (f. Eks. de nærstaaende sønderjyske) Almuesmaal, hvad der ganske vist heller ikke var forlangt, men dog havde været ønskeligt. I Enkelthederne har Forfatteren ogsaa begaaet en Del Fejl og Misforstaaelser, hvoraf nogle endda kunde have været undgaaede ved en omhyggeligere Brug især af Feilbergs Ordbog. En væsentlig Mangel er det endelig, at Forfatteren ofte lader sig nøje med blotte Opregninger, hvor almindelige Regler (»Lydlove«) med Lethed kunde have været formulerede.

Af disse Grunde mener vi ikke at kunne tilkende Forfatteren Prisen, medens vi, i Betragtning af hans Flid og Afhandlingens utvivlsomme Fortrin, anser ham for fuldt ud værdig til Accessit.

20. Februar 1913.

Finnur Jónsson.

Verner Dahlerup.

Vilh. Andersen.

VI. *Den fysiske Afhandling.* Som Besvarelse af Universitetets Prisspørgsmaal i Fysik og Kemi for Aaret 1912 er indkommet en Afhandling. Mærke H. + E.

De tre i Opgaven stillede Spørgsmaal:

- 1) om Molerprøvernes Gennemtrængelighed for Luftarter og mulige Oplysninger derudfra om Porerne Størrelse,
- 2) om Prøvernes Vægtfylde,
- 3) om deres Udvidelse ved Varmen,

er alle tilfredsstillende besvarede, og delvis er de besvarede i et Omfang, som overskrider betydeligt, hvad der kunde forlanges.

Forfatteren har fundet sindrige eksperimentale Metoder, grundede for en stor Dels Vedkommende paa en omfattende teoretisk Indsigt, og han har benyttet dem med ædrueligt Blik for Rækkevidden af de vundne Resultater overfor det for almindelige videnskabelige Metoder lidet tilgængelige Materiale.

Forfatterens Antagelser paa Grundlag af de foretagne Undersøgelser om det brændte Moler Bygning maa anses for vel begrundede, om det end ikke er lykkedes ham at finde en tilfredsstillende Forklaring paa den paa-faldende store Gennemtrængelighed for Luft hos en enkelt af de undersøgte Lerprøver.

Idet Arbejdet vidner om betydelig Dygtighed ved Udførelsen af et eksperimental fysisk Arbejde og ved den teoretiske Diskussion af Resultaterne, anser vi Besvarelsen for værdig til at belønnes med Universitetets Guldmedaille.

8. April 1913.

Einar Biilmann.

J. N. Brønsted.

Martin Knudsen.

Julius Petersen.

b. *Prisopgaverne for 1913.*

De for Aaret 1913 udsatte Prisspørgsmaal var:

1. *Teologi.* I hvilket Omfang naaede den Hallensiske Pietisme ud i de danske Menigheder, og hvilke Eftervirkninger spores efter den egentlige Vækkelsestid? 2. *Retsvidenskab.* Der ønskes en Fremstilling og kritisk Vurdering af Reglerne om Tilbageholdelsesretten og lignende Retsinstituter efter dansk Ret samt efter norsk, svensk og enkelte andre fremmede

Retsforfatninger. 3. *Statsvidenskab*. Hvilken Betydning har Koloniernes økonomiske Udvikling og Handelspolitik i vore Dage for Moderlandet? 4. *Lægevidenskab*. I Anledning af, at Hundreedaarsdagen for Harald Selmers Fødsel indtræffer den 18. Marts 1914, ønskes en Fremstilling af Psykiatriens Udvikling i Danmark under særligt Hensyn til Selmers Livsværk. 5. *Filosofi*. Schopenhauers Erkendelsesteori i dens Forhold til Kant. 6. *Historie*. En Oversigt over Storgodsets og Stordriftens Opkomst og Udvikling i Tyskland indtil omtr. Aar 1000. 7. *Klassisk Filologi*. Der ønskes en sproghistorisk og sammenlignende Fremstilling af Infinitivernes Dannelsesmaader og deres Forekomst i de forskellige græske Dialekter. 8. *Østerlandsk Filologi*. En Fremstilling af de semitiske Talords Bøjning og Syntaks med en Kritik af de nyere Forklaringsforsøg. 9. *Nordisk Filologi*. En Paavisning af russisk Indflydelse paa nyere nordisk Digtning. 10. *Germansk Filologi*. En indgaaende Undersøgelse og Fremstilling af Lyd- og Formlæren i Johann Rothes Düringische Chronik. 11. *Matematik og Astronomi*. Der ønskes en Fremstilling af vor Viden om Potensrække's Forhold paa deres Konvergenscirkels Periferi og af de hidtil ved disse Undersøgelser anvendte Metoder. 12. *Fysik og Kemi*. A. Der ønskes en paa egne Forsøg støttet kritisk Undersøgelse af de kendte Metoder til Fremstilling af ren, vandfri Allylalkohol og om muligt Forbedringer af disse eller Angivelse af en ny, fordelagtigere Fremgangsmaade. B. Der ønskes en direkte eller indirekte Maaling af den elektromotoriske Kraft af Elementet: Natrium | Natriumklorid, Merkurklorid | Kviksølv, hvori begge Saltene er til Stede som faste Stoffer. Maalingerne udføres ved forskellige Temperaturer, og Resultaterne benyttes til Beregning af Processens Varmetoning. 13. *Naturhistorie*. De højere Planters saakaldte »intramolekulære Aandedræte« — Udskilning af Kulsyre i iltfrit Rum — har oftere været Genstand for Undersøgelse, særlig med Hensyn til dets Overensstemmelse med den alkoholiske Gæring (Godlewsky, Palladin o. a.). Der ønskes en eksperimentel Undersøgelse af Forholdet mellem de ved det intramolekulære Aandedræt dannede Kulsyre- og Alkohol-Mængder, samt af Forholdet mellem Kulsyredannelsen ved normalt og ved intramolekulært Aandedræt hos nogle forskellige Plantearter.

c. *Almindelige Afgørelser.*

Ved Skrivelse af 30. Maj 1913 tillod Konsistorium Cand. mag. A. K. Erlang fra Universitetets Arkiv til Benyttelse paa Universitetsbibliotekets Læsestue at laane den af afdøde Chef for Telegrafdirektoratets tekniske Afdeling, Cand. polyt. C. E. Krarup forfattede Besvarelse af Universitetets Prisopgave i Fysik for 1900—01, efter at Konsistorium fra den afdødes Nærmeste havde indhentet en Erklæring om, at de intet havde at erindre derimod.